

31968R1612

19.10.1968

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 257/2

UREDBA SVETA št. 1612/68 (EGS)
z dne 15. oktobra 1968
o prostem gibanju delavcev v Skupnosti

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 49 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ker je treba prosto gibanje delavcev v Skupnosti zagotoviti najkasneje do konca prehodnega obdobja; ker je za uresničitev tega cilja potrebno odpraviti vsako diskriminacijo na temelju državljanstva med delavci držav članic glede zaposlovanja, plačila in drugimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji in vključuje tudi pravico delavcev, da se znotraj Skupnosti prosto gibajo zato, da lahko opravljajo delo kot zaposlene osebe, vendar ob upoštevanju omejitev utemeljenih zaradi javnega reda, varnosti in zdravja;

ker je treba — predvsem zaradi hitre vzpostavitve carinske unije in zaradi vzporednega uresničevanja glavnih temeljev Skupnosti — sprejeti predpise, ki omogočajo uresničevanje ciljev določenih v členih 48 in 49 Pogodbe na področju prostega gibanja delavcev, in dopolniti ukrepe, sprejete zaporedno z Uredbo št. 15 ⁽³⁾ o prvih korakih k uresničevanju prostega gibanja ter z Uredbo Sveta št. 38/54/EGS ⁽⁴⁾ z dne 25. marca 1964 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti;

ker je prosto gibanje temeljna pravica delavcev in njihovih družin; ker mora biti mobilnost delavcev znotraj Skupnosti eno izmed sredstev, ki delavcu daje možnost izboljšanja njegovih življenjskih in delovnih pogojev in pospešitve njegovega socialnega

napredka ter hkrati pomaga zadovoljiti potrebe gospodarstev držav članic; ker je treba uveljaviti pravico vseh delavcev v Skupnosti, da znotraj nje opravljajo delo po svoji izbiri;

ker morajo to pravico brez diskriminacije uživati stalni, sezonski in obmejni delavci in tisti, ki s svojim delom opravljajo storitve;

ker po objektivnih normah svobodno in dostojanstveno uresničevanje pravice do prostega gibanja zahteva, da je enako obravnavanje zagotovljeno tako dejansko kot pravno v vseh zadevah, ki so povezane z dejanskim opravljanjem dela zaposlene osebe in glede možnosti dostopa do primerne stanovanja; in ker je treba odstraniti ovire za mobilnost delavcev, predvsem v zvezi s pravico delavca, da se mu pridruži družina in v zvezi s pogoji za integracijo teh družin v državo gostiteljico;

ker načelo nediskriminacije med delavci Skupnosti pomeni, da imajo vsi državljani držav članic enako prednost do zaposlitve, kot jo imajo domači delavci;

ker je treba okrepiti mehanizem za popolnitev prostih delovnih mest, predvsem z razvojem neposrednega sodelovanja med centralnimi zavodi za zaposlovanje in tudi med regionalnimi službami, kakor tudi povečati in koordinirati izmenjavo informacij in tako vsaj na splošni ravni priti do bolj jasne podobe trga delovne sile; ker morajo biti delavci, ki se želijo preseliti, redno obveščeni o življenjskih in delovnih pogojih; ker je treba predvideti ukrepe za primer, kadar se država članica na svojem trgu delovne sile sooča z motnjami ali pričakuje motnje, ki bi lahko resno ogrozile življenjski standard in stopnjo zaposlenosti v regiji ali gospodarski panogi, ker je v takem položaju izmenjava informacij, ki naj bi

⁽¹⁾ UL 268, 6.11.1967, str. 9.

⁽²⁾ UL 298, 7.12.1967, str. 10.

⁽³⁾ UL 57, 26.8.1961, str. 1073/61.

⁽⁴⁾ UL 62, 17.4.1964, str. 965/64.

odvrčale delavce od tega, da se preselijo v tako regijo ali zaposlijo v tej gospodarski panogi, prva metoda, ki jo je treba uporabiti in ker je po potrebi mogoče povečati učinek te izmenjave z začasno prekinitvijo zgoraj omenjenega mehanizma, mora biti vsaka taka odločitev sprejeta na ravni Skupnosti;

ker obstajajo tesne povezave med prostim gibanjem delavcev, zaposlovanjem in poklicnim usposabljanjem, predvsem kadar je usposabljanje namenjeno temu, da delavec lahko sprejme ponudbo za zaposlitev iz druge regije Skupnosti; ker te povezave zahtevajo, da problemov, ki zaradi njih nastanejo, ne proučujemo

več ločeno, ampak je treba nanje gledati kot soodvisne in ob hkratnem upoštevanju problemov zaposlovanja na regionalni ravni; in ker so zaradi vseh teh razlogov potrebna neposredna prizadevanja držav članic za uskladitev njihovih politik zaposlovanja na ravni Skupnosti;

ker je Svet s svojim sklepom z dne 15. oktobra 1968 ⁽¹⁾ potrdil, da se člena 48 in 49 Pogodbe in tudi ukrepi, sprejeti za njuno uveljavitev, uporabljata za francoske prekomorske departmaje,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

DEL I

ZAPOSLOVANJE IN DRUŽINE DELAVCEV

NASLOV I

Dostop do zaposlitve

Člen 1

1. Vsak državljan države članice ima — ne glede na njegovo prebivališče — pravico, da v drugi državi članici sprejme zaposlitev in se zaposli v skladu z zakoni ali drugimi predpisi, ki veljajo za zaposlovanje državljanov te države.

2. Zlasti ima pravico, da sprejme razpoložljivo zaposlitev na območju druge države članice z enako prednostjo kot državljani te države

Člen 2

Vsak državljan države članice in vsak delodajalec, ki posluje na ozemlju države članice, si lahko izmenjata prijave in ponudbe za zaposlitev in lahko skleneta ter izvajata pogodbe o zaposlitvi v skladu z veljavnimi zakoni ali drugimi predpisi, ne da bi bila zaradi tega diskriminirana

Člen 3

1. Na podlagi te uredbe se določbe zakonov ali drugih predpisov držav članic ne uporabljajo:

— kadar omejujejo prijave ali ponudbe za zaposlitev, omejujejo pravico tujih državljanov, da sprejmejo zaposlitev in se zaposlijo ali to pogojujejo s pogoji, ki ne veljajo za njihove državljane;

— kadar je izključni ali glavni namen ali posledica teh predpisov, tudi če se uporabljajo ne glede na državljanstvo, odvrčanje državljanov drugih držav članic od ponujenih delovnih mest.

Ta določba ne velja za pogoje v zvezi z znanjem jezika, ki ga zahteva narava prostega delovnega mesta.

2. Med določbe ali prakse držav članic, iz prvega pododstavka odstavka 1, sodijo predvsem take:

- (a) ki za tuje državljane predpisujejo posebne postopke posredovanja in zaposlovanja;
- (b) ki delodajalcem omejujejo objavljanje prostih delovnih mest v tisku ali drugih medijih ali jih omejujejo s pogoji, ki ne veljajo za delodajalce, ki poslujejo na ozemlju te države članice;
- (c) ki omejujejo dostop do zaposlitve s pogojem, da mora biti kandidat prijavljen na zavodu za zaposlovanje ali ovirajo posredovanje in zaposlovanje posameznih delavcev, ko te osebe ne bivajo na ozemlju te države.

Člen 4

1. Zakoni ali drugi predpisi držav članic, ki z določenim številom ali z odstotki omejujejo zaposlovanje tujih državljanov v podjetju, panogi, regiji ali na državni ravni, se ne smejo uporabljati za državljane drugih držav članic.

⁽¹⁾ UL L 257, 19.10.1968, str. 1.

2. Kadar je v državi članici dodeljevanje ugodnosti podjetjem odvisno od tega, da zaposlujejo minimalni odstotek domačih delavcev, se državljani drugih držav članic štejejo kot domači delavci, v skladu z določili direktive Sveta z dne 15. oktobra 1963 ⁽¹⁾.

Člen 5

Državljan države članice, ki išče zaposlitev v drugi državi članici, je deležen enake pomoči zavoda za zaposlovanje kot državljani te države, kadar iščejo zaposlitev.

Člen 6

1. Kadrovanje, posredovanje in zaposlovanje državljana države članice ne sme biti pogojeno z zdravstvenimi, poklicnimi ali drugimi merili, ki ga na temelju državljanstva diskriminirajo v primerjavi z državljani drugih držav članic, ki želijo opravljati enako delo.

2. Kljub temu je mogoče, da mora delavec, na katerega je delodajalec iz druge države članice naslovil ponudbo, opraviti strokovni preizkus, če je delodajalec to izrecno zahteval, ko je prosto delovno mesto ponudil.

NASLOV II

Zaposlovanje in enako obravnavanje

Člen 7

1. Delavec, ki je državljani države članice, v drugi državi članici zaradi njegovega državljanstva ne sme biti deležen drugačnega obravnavanja kot domači delavci v zvezi z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, predvsem glede plačila, odpovedi in, če bi postal brezposeln, glede vrnitve na delovno mesto ali ponovne zaposlitve.

2. Uživa enake socialne in davčne ugodnosti kot domači delavci.

3. Na podlagi istih pravic in pod enakimi pogoji kot domači delavci ima dostop do usposabljanja, poklicnih šol in centrov za prekvalifikacijo.

4. Vsaka določba kolektivne ali individualne pogodbe ali druge kolektivne ureditve glede dostopa do zaposlitve, zaposlitve, plačila in drugih delovnih pogojev ali odpovedi, je nična, če določa ali dopušča diskriminacijske pogoje za delavce, ki so državljani drugih držav članic.

Člen 8

1. Delavec, ki je državljani države članice in ki je zaposlen v drugi državi članici, mora biti deležen enakega obravnavanja glede članstva v sindikatih in glede uveljavljanja sindikalnih pravic, vključno s pravico do glasovanja; lahko mu je omejen dostop do organov upravljanja in do funkcij, ki jih ureja javno pravo. Pravico ima biti izvoljen v svete delavcev v podjetjih. Določila tega člena ne posegajo v zakone ali druge predpise držav članic, ki delavcem iz drugih držav članic zagotavljajo večje pravice.

2. Svet na predlog Komisije ponovno prouči ta člen v roku največ dveh let.

Člen 9

1. Delavec, ki je državljani države članice in ki je zaposlen v drugi državi članici, uživa vse pravice in ugodnosti, ki jih imajo domači delavci glede stanovanja, vključno z lastništvom stanovanja, ki ga potrebuje.

2. Z enako pravico kot domači delavci se lahko vpiše na seznam prisilcev stanovanj v regiji, v kateri je zaposlen, kadar tak seznam obstaja; uživa vse ugodnosti in prednosti, ki iz tega sledijo.

Če so njegovi družinski člani ostali v državi, iz katere je prišel, se šteje, kot da bivajo v isti regiji kot on v primerih, v katerih imajo domači delavci na temelju tega določene koristi.

⁽¹⁾ UL 159, 2.11.1963, str. 2661/63.

NASLOV III

Člen 11

Družine delavcev

Člen 10

1. Pravico, da se pridružijo državljanu države članice, ki je zaposlen v drugi državi članici, imajo ne glede na njihovo državljanstvo naslednje osebe:

- (a) njegov zakonec in njuni potomci, ki so stari manj kot 21 let ali so vzdrževani družinski člani;
- (b) vzdrževani predniki delavca in njegovega zakonca.

2. Države članice olajšajo vstop vsakemu drugemu članu družine, ki ne sodi med osebe določene v odstavku 1, če ga navedeni delavec vzdržuje ali če je v državi, iz katere prihaja, živel v skupnem gospodinjstvu s tem delavcem.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 mora imeti delavec za svojo družino na razpolago stanovanje, ki se šteje kot primerno za domače delavce v regiji, v kateri je zaposlen; ta določba ne sme povzročiti diskriminacije med domačimi delavci in delavci drugih držav članic.

Kadar državljan države članice opravlja delo kot zaposlena ali samozaposlena oseba v drugi državi članici, ima njegov zakonec in njuni otroci, ki so mlajši od 21 let ali jih delavec vzdržuje, pravico, da opravljajo delo kot zaposlene osebe na ozemlju te države, tudi če niso državljani nobene države članice.

Člen 12

Otroci državljana države članice, ki je zaposlen ali je bil zaposlen v drugi državi članici, imajo pravico dostopa do sistema splošnega izobraževanja, vajeništva in poklicnega usposabljanja pod enakimi pogoji kot državljani te države, če prebivajo na njenem ozemlju.

Države članice si prizadevajo, da tem otrokom omogočijo čim boljše pogoje izobraževanja, vajeništva in poklicnega usposabljanja.

DEL II

POPOLNITEV PROSTIH DELOVNIH MEST IN PRIJAVE ZA ZAPOSILITEV

NASLOV I

Sodelovanje med državami članicami in Komisijo

Člen 13

1. Države članice ali Komisija dajejo pobudo za raziskave ali se skupaj lotijo raziskav glede zaposlenosti ali brezposelnosti, za katere menijo, da so potrebne za zagotavljanje prostega gibanja delavcev v Skupnosti.

Centralni zavodi za zaposlovanje držav članic tesno sodelujejo med seboj in s Komisijo, da bi delovale skupaj pri posredovanju prostih delovnih mest in prijavih za zaposlitev v Skupnosti in pri zaposlovanju, ki je rezultat tega sodelovanja.

2. V ta namen države članice določijo strokovne službe, ki so zadolžene za organizacijo dela na zgoraj omenjenih področjih, za medsebojno sodelovanje in za sodelovanje s Komisijo.

Države članice uradno obvestijo Komisijo o vsaki spremembi pri določitvi teh strokovnih služb; Komisija podrobno o tem objavi v *Uradnem listu Evropske skupnosti*.

Člen 14

1. Države članice pošiljajo Komisiji informacije o problemih, ki se pojavljajo v zvezi s prostim gibanjem in z zaposlovanjem delavcev ter podrobnosti o stanju in razvoju zaposlenosti po regijah in panogah.

2. V sodelovanju s strokovnim odborom Komisija določi način, kako se informacije iz odstavka 1 zbirajo in v kakšnih časovnih razmikih se pošiljajo. Pri ocenjevanju svojih trgov delovne sile države članice uporabljajo enotna merila, ki jih Komisija določa v skladu z izsledki dela strokovnega odbora, opravljenega v skladu s členom 33(d), potem ko pridobi mnenje svetovalnega odbora.

3. V skladu s postopkom, ki ga Komisija določi v dogovoru s strokovnim odborom, si strokovne službe držav članic izmenjujejo vse informacije glede življenjskih in delovnih pogojev in glede stanja na trgu delovne sile in jih pošiljajo Evropskemu uradu za usklajevanje, na podlagi katerih se delavci držav članic lahko ravnajo. Informacije se sproti popravljajo in dopolnjujejo.

Zaradi informiranja zainteresiranih delavcev strokovne službe držav članic zagotavljajo širjenje teh informacij z vsemi primernimi sredstvi komunikacije, predvsem s pošiljanjem podatkov ustreznim zavodom za zaposlovanje.

NASLOV II

Mehanizem za popolnitev prostih delovnih mest

Člen 15

1. Strokovne službe držav članic si vsaj enkrat na mesec izmenjujejo poročilo in Evropskemu uradu za usklajevanje pošljejo podatke, urejene po poklicih in regijah:

- (a) o prostih delovnih mestih oziroma delovnih mestih, ki jih delavci domačega trga delovne sile verjetno ne bodo zasedli;
- (b) o iskalcih zaposlitve, ki so izjavili, da so dejansko sposobni in pripravljeni sprejeti zaposlitev v drugi državi.

Strokovna služba države članice pošlje te informacije ustreznim zavodom in agencijam za zaposlovanje.

2. Poročila iz odstavka 1 se pošiljajo v skladu z enotnim sistemom, ki ga Evropski urad za usklajevanje določi v dogovoru s strokovnim odborom v roku osemnajstih mesecev od začetka veljavnosti te uredbe.

Člen 16

1. O vseh prostih delovnih mestih, prijavljenih zavodu za zaposlovanje države članice, ki jih ne morejo zasesti delavci domačega trga delovne sile in ki se na temelju poročil iz člena 15 lahko popolnijo znotraj Skupnosti, je treba obvestiti pristojne zavode za

zaposlovanje držav članic, ki so sporočili, da imajo na razpolago delavce ustreznih poklicev.

2. Ti zavodi strokovnim službam prve države pošljejo podatke o ustreznih iskalcih zaposlitve. V obdobju 18 dni od dneva, ko strokovne službe drugih držav prejmejo sporočilo o prostem delovnem mestu, se delodajalcu sporočijo podatki o iskalcih zaposlitve iz drugih držav, ki imajo pred delavci držav nečlanic enako prednost, kot jo imajo domači delavci. V zgoraj navedenem roku se o prostih delovnih mestih obveščajo države nečlanice samo, če država članica, v kateri so ta prosta delovna mesta, meni, da za popolnitev teh delovnih mest ni dovolj delavcev z ustreznim poklicem, ki so državljani držav članic.

3. Določbe odstavka 1 se ne uporabljajo za prosta delovna mesta, ponujena delavcem, ki so državljani držav nečlanic:

- (a) kadar se delo ponuja imensko navedenemu delavcu in kadar je delo posebne narave zaradi:
 - (i) strokovnih kvalifikacij, zaupne narave delovnega mesta ali prejšnjih poklicnih vezi;
 - (ii) družinskih vezi med delodajalcem in delavcem, ki ga potrebuje ali med tem delavcem in drugim delavcem, ki je v podjetju redno zaposlen vsaj leto dni.

Točki (i) in (ii) veljata v skladu z določbami priloge;

- (b) kadar gre pri teh prostih delovnih mestih za posredovanje in zaposlovanje homogenih skupin sezonskih delavcev, izmed katerih je vsaj en član prejel imensko naslovljeno ponudbo prostega delovnega mesta;
- (c) kadar delodajalec tovrstna prosta delovna mesta ponuja delavcem, ki živijo v obmejnih regijah med državo članico in državo nečlanico;

- (d) kadar delodajalec prosta delovna mesta izrecno ponuja delavcem iz držav nečlanic iz razlogov, ki so povezani z nemotnim obratovanjem podjetja, vendar šele potem, ko zavod za zaposlovanje zaradi prednosti pri zaposlitvi domačih delavcev ali delavcev drugih držav članic ugotovi, da so delodajalčevi razlogi utemeljeni.

Člen 17

NASLOV III

1. Določbe člena 16 izvajajo strokovne službe. Lahko jih izvajajo tudi druge službe, dokler imajo pooblastilo centralne službe za zaposlovanje in če jim organizacija dela in tehnike dela to omogočajo:

- (a) regionalni zavodi za zaposlovanje držav članic:
- (i) neposredno povezujejo prosta delovna mesta z iskalci zaposlitve na temelju poročil iz člena 15 in temu primerno ravnajo;
- (ii) neposredno navezujejo stike za popolnjevanje:
- prostih delovnih mest, ponujenih poimensko naslovljenim delavcem,
 - posameznih prijav za zaposlitev, o katerih je obveščen bodisi določeni zavod za zaposlovanje ali delodajalec, ki posluje na območju tega zavoda,
 - prostih delovnih mest s sezonskimi delavci, ki morajo biti čimprej popolnjena;
- (b) regionalne službe, ki so zadolžene za obmejna območja dveh ali več držav članic si redno izmenjujejo podatke o prostih delovnih mestih in iskalcih zaposlitve na njihovem območju in v skladu z dogovori, ki jih imajo z drugimi zavodi za zaposlovanje v državi, neposredno povezujejo prosta delovna mesta in iskalce zaposlitve;
- (c) uradne službe za zaposlovanje, ki se specializirajo za določene poklice ali specifične kategorije oseb, med seboj neposredno sodelujejo.

2. Zadevne države članice v medsebojnem soglasju sestavijo seznam služb iz odstavka 1 in ga pošljejo Komisiji; Komisija seznam in vsako spremembo v njem objavi v *Uradnem listu Evropske skupnosti*.

Člen 18

Sprejem postopkov za posredovanje in zaposlovanje, ki jih uporabljajo organi zadolženi za izvajanje, ki jih določajo sporazumi, sklenjeni med dvema ali več državami članicami, ni obvezen.

Ukrepi za nadzorovanje ravnovesja na trgu delovne sile

Člen 19

1. Na osnovi poročila, ki ga Komisija pripravi na podlagi podatkov, ki jih pošiljajo države članice, Komisija skupaj z državami članicami dvakrat na leto analizira:

- rezultate ureditev o popolnitvi prostih delovnih mest v Skupnosti,
- število zaposlitev, sklenjenih z državljani držav nečlanic,
- predvidljiva razvojna gibanja na trgu delovne sile in po možnosti gibanja delavcev v Skupnosti.

2. Države članice skupaj s Komisijo proučijo vse možnosti za prednostno zasedanje prostih delovnih mest z državljani držav članic, da bi dosegle ravnovesje med ponudbo in povpraševanjem na trgu delovne sile znotraj Skupnosti. V ta namen sprejmejo vse potrebne ukrepe.

Člen 20

1. Kadar država članica ima ali pričakuje motnje na njenem trgu delovne sile, ki bi lahko resno ogrozile življenjski standard ali stopnjo zaposlenosti v regiji ali poklicni dejavnosti, o tem obvesti Komisijo in druge države članice in jim sporoči vse potrebne podatke.

2. Države članice in Komisija sprejmejo vse ustrezne ukrepe za obveščanje delavcev Skupnosti, da se ti ne bi prijaviли za zaposlitev v tisti regiji ali poklicni dejavnosti.

3. Brez poseganja v uporabnost Pogodbe in protokolov, priloženih pogodbi, lahko država članica iz odstavka 1 od Komisije zahteva, da izjavi, da se zaradi ponovne vzpostavitve normalnega stanja v regiji ali poklicni dejavnosti, delovanje mehanizma za popolnitev prostih delovnih mest iz členov 15, 16 in 17 delno ali v celoti začasno ustavi.

Komisija se za tako začasno ustavitev in njeno trajanje odloči v roku največ dveh tednov po tem, ko prejme ustrezno zahtevo. Vsaka država članica lahko v roku dveh tednov od Sveta zahteva,

da odločitev o začasni ustavitvi razveljavi ali spremeni. Svet na to zahtevo odgovori v roku dveh tednov.

Člen 22

4. Kadar pride do začasne ustavitve, zavodi za zaposlovanje drugih držav članic, ki so sporočili, da imajo na razpolago delavce, ne bodo posredovali prostih delovnih mest, o katerih jih delodajalec iz države članice, iz odstavka 1, obvešča neposredno.

1. Evropski urad za usklajevanje je predvsem zadolžen:

- (a) za koordinacijo konkretnih ukrepov potrebnih za popolnitev prostih delovnih mest na ravni Skupnosti in za analizo gibanj delavcev, ki iz tega sledijo;
- (b) da k temu cilju prispeva z uporabo skupnih ukrepov na upravnih in tehničnih ravneh v sodelovanju s strokovnim odborom;
- (c) da v dogovoru s strokovnimi službami pripravi uskladitev prostih delovnih mest s prijavi za zaposlitev, kadar se pojavi posebna potreba.

NASLOV IV

Evropski urad za usklajevanje

Člen 21

Splošna naloga Evropskega urada za usklajeno popolnitev prostih delovnih mest in prijav za zaposlitve, ustanovljenega znotraj Komisije (v tej uredbi: „Evropski urad za usklajevanje“) je popolnitev prostih delovnih mest na ravni Skupnosti. Odgovoren je predvsem za vse tehnične naloge na tem področju, ki so na podlagi določb te uredbe dodeljene Komisiji in zlasti za pomoč državnim zavodom za zaposlovanje.

2. Odbor sporoča strokovnim službam podatke o prostih delovnih mestih in podatke o prijavih za zaposlitev, poslani neposredno Komisiji in dobiva povratno informacijo o sprejetih ukrepih.

Člen 23

Urad povzema informacije, določene v členih 14 in 15 in podatke iz študij in raziskav, izvedenih na podlagi člena 13, in tako opozarja na vsa koristna dejstva v zvezi s predvidljivimi razvojnimi trendi na trgu delovne sile Skupnosti; ugotovitve sporoča strokovnim službam držav članic, svetovalnemu odboru in strokovnemu odboru.

Komisija lahko v dogovoru s pristojnim organom države članice in v skladu s pogoji in postopki, ki jih določi na podlagi mnenja strokovnega odbora, organizira strokovne obiske in izmenjave uradnikov držav članic ter dodatno izobraževanje za strokovne kadre.

DEL III

ODBORI, KI ZAGOTAVLJAJO TESNO SODELOVANJE MED DRŽAVAMI ČLANICAMI GLEDE PROSTEGA GIBANJA DELAVCEV IN NJIHOVEGA ZAPOSLOVANJA

NASLOV I

Člen 25

Svetovalni odbor

Naloge svetovalnega odbora so predvsem, da:

Člen 24

Svetovalni odbor je zadolžen za pomoč Komisiji pri proučevanju vprašanj, ki lahko nastanejo zaradi izvajanja Pogodbe in zaradi ukrepov v zvezi s prostim gibanjem in zaposlovanjem delavcev.

- (a) proučuje probleme, ki nastanejo v okviru nacionalnih politik delovne sile zaradi prostega gibanja in zaposlovanja, da bi se uskladile politike zaposlovanja držav članic na ravni Skupnosti in tako prispeva k razvoju posameznih gospodarstev in k boljšemu ravnovesju na trgu delovne sile;

(b) izvaja splošne študije o učinkih izvajanja te uredbe in njenih dopolnilnih ukrepov;

(c) Komisiji predlaga utemeljene predloge za revizijo uredbe;

(d) na zahtevo Komisije ali na lastno pobudo daje utemeljena stališča o splošnih in načelnih vprašanjih, predvsem o izmenjavi informacij glede razvojnih trendov na trgu delovne sile, o gibanjih delavcev med državami članicami, o programih ali ukrepih za razvoj poklicnega svetovanja in usposabljanja, ki lahko povečajo možnosti za prosto gibanje in za zaposlovanje ter o vseh oblikah pomoči delavcem in njihovim družinam, vključno s socialno pomočjo in stanovanjsko problematiko delavcev.

Člen 26

1. Svetovalni odbor je sestavljen iz šestih članov vsake države članice, od katerih sta dva predstavnika vlade, dva predstavnika sindikatov in dva predstavnika združenj delodajalcev.

2. Vsaka država članica imenuje po enega namestnika predstavnika vlade, sindikatov in združenj delodajalcev iz odstavka 1.

3. Mandat članov in njihovih namestnikov je dve leti. Lahko so ponovno imenovani.

Po izteku mandata člani in namestniki odbora izvršujejo funkcijo, dokler jih ponovno ne imenujejo ali zamenjajo.

Člen 27

Člane svetovalnega odbora in njihove namestnike imenuje Svet, ki si pri izbiranju predstavnikov sindikatov in združenj delodajalcev prizadeva, da so različni gospodarski sektorji sorazmerno zastopani v odboru.

Svet seznam članov in njihovih namestnikov objavi v *Uradnem listu Evropske skupnosti*.

Člen 28

Svetovalnemu odboru predseduje član Komisije ali njegov namestnik. Predsednik odbora ne glasuje. Odbor se sestaja najmanj dvakrat na leto. Sestanke sklicuje predsednik odbora na

lastno pobudo ali na zahtevo najmanj ene tretjine članov. Tajniške storitve odboru zagotovi Komisija.

Člen 29

Predsednik lahko povabi posameznike ali predstavnike organizacij z bogatimi izkušnjami na področju zaposlovanja ali gibanja delavcev, da se sestankov udeležijo kot opazovalci ali strokovnjaki. Predsedniku lahko pomagajo strokovni svetovalci.

Člen 30

1. Mnenje, ki ga izda odbor, ni veljavno, če nista prisotni najmanj dve tretjini članov.

2. Mnenja odbora navajajo razloge, na katerih temeljijo; sprejeta morajo biti z absolutno večino oddanih veljavnih glasov; spremljati jih morajo pisne izjave s stališčem manjšine v odboru, če manjšina to zahteva.

Člen 31

Svetovalni odbor določi način dela s poslovnikom, ki začne veljati, ko ga po prejemu mnenja Komisije Svet odobri. Po istem postopku se sprejme vsaka sprememba ali dopolnitev poslovnika.

NASLOV II

Strokovni odbor

Člen 32

Strokovni odbor je zadolžen za pomoč Komisiji pri pripravljanju, uveljavljanju in spremljanju vseh tehničnih opravil in ukrepov za izvajanje te uredbe in dopolnilnih ukrepov.

Člen 33

Strokovni odbor je zlasti zadolžen, da:

(a) spodbuja in pospešuje sodelovanje med pristojnimi državnimi organi držav članic o vseh tehničnih vprašanjih, ki so

povezana s prostim gibanjem delavcev in z njihovim zaposlovanjem;

Člen 35

(b) oblikuje postopke za organiziranje skupnih aktivnosti pristojnih državnih organov;

Strokovnemu odboru predseduje član Komisije ali njegov zastopnik. Predsednik ne glasuje. Predsedniku in članom odbora lahko pomagajo strokovni svetovalci.

(c) omogoča zbiranje informacij, ki jih potrebuje Komisija, zbiranje informacij za izvedbo študij in raziskav na podlagi te uredbe in spodbuja izmenjavo informacij in izkušenj med upravnimi organi;

Tajniške storitve odboru zagotovi Komisija.

(d) na tehnični ravni proučuje poenotenje meril, s katerimi države članice ocenjujejo svoj trg delovne sile.

Člen 36

Strokovni odbor svoje predloge in mnenja predlaga Komisiji, svetovalni odbor pa prejme informacijo o njih. Vse predloge in mnenja spremljajo pisne utemeljitve članov strokovnega odbora, če posamezni člani to zahtevajo.

Člen 34

1. Strokovni odbor je sestavljen iz predstavnikov vlad držav članic. Vsaka vlada imenuje v strokovni odbor enega izmed članov, ki jo zastopa v svetovalnem odboru.

Člen 37

2. Vsaka vlada imenuje namestnika izmed svojih drugih predstavnikov, članov ali namestnikov v svetovalnem odboru.

Strokovni odbor določi način dela s poslovnikom, ki začne veljati, ko ga po prejemu mnenja Komisije Svet odobri. Po istem postopku se sprejme vsaka sprememba ali dopolnitev poslovnika.

DEL IV

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

NASLOV I

Člen 40

Prehodne določbe

Člen 38

Dokler Komisija ne sprejme enotnega sistema na podlagi člena 15(2), je naloga Evropskega urada za usklajevanje, da predlaga vse ukrepe, ki so koristni za oblikovanje in pošiljanje poročil iz člena 15(1).

Dokler ne začnejo veljati ukrepi, ki jih morajo države članice sprejeti v skladu z direktivo Sveta z dne 15. oktobra 1968⁽¹⁾ in kadar je v skladu s predpisi držav članic v direktivi Sveta z dne 25. marca 1964⁽²⁾ za določanje roka veljavnosti in podaljšanje dovoljenja za prebivanje potrebno delovno dovoljenje, predvideno na podlagi člena 22 Uredbe št. 38/64/EGS, velja za pridobitev delovnega dovoljenja pisno potrdilo delodajalca o zaposlitvi ali potrdilo o zaposlitvi, ki navaja trajanje zaposlitve.

Člen 39

Poslovnika svetovalnega odbora in strokovnega odbora, veljavna v času, ko začne veljati ta uredba, se uporabljata še naprej.

⁽¹⁾ UL L 257, 19.10.1968, str. 13.

⁽²⁾ UL 62, 17.4.1964, str. 981/64.

Pisno potrdilo delodajalca ali potrdilo o zaposlitvi, ki navaja, da je delavec zaposlen za nedoločen čas, imata enako veljavnost kot delovno dovoljenje za nedoločen čas.

Člen 41

Če država članica zaradi odprave delovnih dovoljenj ne more več zbirati določenih statističnih podatkov o zaposlovanju tujih državljanov, lahko do uvedbe novih statističnih metod, vendar ne dlje kot do 31. decembra 1969, za statistične namene še naprej ohrani delovna dovoljenja za državljane drugih držav članic. Delovna dovoljenja se izdajajo avtomatično in morajo biti veljavna do dejanske ukinitve delovnih dovoljenj v državi članici.

NASLOV II

Končne določbe

Člen 42

1. Uredba ne posega v določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki se nanašajo na delavce s priznanimi kvalifikacijami za pridobivanje premoga in jekla, ne v določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za jedrsko energijo, ki obravnavajo dostop do zaposlitve kvalificiranih delavcev s področja jedrske energije in ne v ukrepe, sprejete v skladu s temi pogodbami.

Uredba pa velja za kategorije delavcev iz prvega pododstavka in za njihove družinske člane, če zgoraj navedene pogodbe ali ukrepi ne urejajo njihovega pravnega položaja.

2. Uredba ne posega v ukrepe, sprejete v skladu s členom 51 Pogodbe.

3. Uredba ne posega v obveznosti držav članic, ki izhajajo iz:

- posebnih odnosov ali bodočih sporazumov z določenimi neevropskimi državami ali območji, ki temeljijo na institucionalnih povezavah v času, ko začne uredba veljati,
- veljavnih sporazumov z določenimi neevropskimi državami ali območji, ki temeljijo na institucionalnih povezavah države članice z njimi in ki veljajo v času, ko začne uredba veljati.

Delavci iz teh držav ali območij, ki v skladu s to določbo kot delojemalci opravljajo delo na ozemlju ene izmed teh držav članic, se ne smejo sklicevati na ugodnost teh določb na ozemlju druge države članice.

Člen 43

Države članice pošljejo Komisiji v informacijo besedila pogodb, konvencij in sporazumov, ki so jih med seboj sklenile na področju delovne sile, poslati jih morajo med datumom, ko so jih podpisale, in datumom, ko začnejo veljati.

Člen 44

Komisija sprejme v skladu s to uredbo ukrepe za njeno izvajanje. V ta namen tesno sodeluje z osrednjimi državnimi organi držav članic.

Člen 45

Komisija daje v skladu s pogoji Pogodbe Svetu predloge za odstranitev ovir pri dostopu do zaposlitve državljanov držav članic, če je zaradi odsotnosti vzajemnega priznavanja diplom, spričeval ali drugih potrdil o kvalifikacijah, ovirano prosto gibanje delavcev.

Člen 46

Stroški za delo odborov iz dela III se vključijo v proračun Evropske skupnosti v oddelek, ki se nanaša na Komisijo.

Člen 47

Uredba se uporablja na ozemljih držav članic in za njihove državljane, vendar ne posega v člene 2, 3, 10 in 11.

Člen 48

Uredba št. 38/64/EGS preneha veljati z začetkom veljavnosti te uredbe.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 15. oktobra 1968

Za svet

Predsednik

G. SEDATI

PRILOGA

Za namen člena 16 (3) (a):

- (1) pomeni izraz „strokovnjak“ visoko ali redko kvalifikacijo za delo ali stroko, ki zahteva specifično tehnično znanje; nanaša se predvsem na predelavce skupin sezonskih delavcev.
 - (2) pomeni izraz „zaupna narava delovnega mesta“ zaposlitev, ki v državi gostiteljici po navadi zahteva posebno zaupanje med delodajalcem in delavcem.
 - (3) velja izraz „prejšnje poklicne vezi“ kadar želi delodajalec v državi članici zaposliti delavca, ki ga je v isti državi in v preteklih štirih letih že zaposlil za najmanj dvanajst mesecev.
 - (4) pomeni izraz „družinske vezi“ vezi med zakoncema ali sorodstvo do drugega kolena med delodajalcem in delavcem ter sorodstvene vezi prvega kolena med dvema delavcema.
-